

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 28. juni 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-14320-
~~131+132+133+134+135~~

Sagsbeh.: msb

. / . Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. S 5233, 5235, 5237, 5238 og 5240, som medlem af Folketinget Karin Nødgaard (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. maj 2006.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen / Mie Saabye

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. juni 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-14320-131
Sagsbeh.: msb

Besvarelse af spørgsmål nr. S 5233, som MF Karin Nødgaard (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. maj 2006

Spørgsmål S 5233:

"Gør det ikke indtryk på ministeren, når man i BT den 27. februar 2006 kan læse en fars spørgsmål om, hvorfor det skal gå galt, før nogen griber ind, når sønnen er blevet stærkt forbrændt på grund af en gasekspllosion, og får det ikke ministeren til at konkludere, at der er sket for lidt i det forebyggende arbejde indtil nu, og at der bør tages nye tiltag på området, f.eks. at tilsætte et ildelugtende stof til lightergas?"

Svar:

Ét ulykkestilfælde er ét for meget og vil altid give anledning til, at man på ny overvejer, om indsatsen mod snifning af lightergas skal tilrettelægges bedre.

Det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at den generelle forebyggelse på rusmiddelområdet, især forebyggelse af brugen af illegale stoffer, også virker forebyggende på snifning. Det er ifølge styrelsens opfattelse helt basalt, at unge er klar over, at der kan være alvorlige skadevirkninger ved brug af alle former for rusmidler, og at det derfor er meget risikabelt at eksperimentere med indtagelse af stoffer, der giver rus. Unge, der bruger andre rusmidler end alkohol, vil ofte eksperimentere med flere forskellige stoffer. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at arbejde med helt stoffsætspecifikke forebyggelsesmetoder ud over, at der så vidt muligt skal foreligge faktainformation om de forskellige stoffers virkning.

Der foregår løbende en generel rusmiddelforebyggende indsats i Sundhedsstyrelsen og lokalt i amter og kommuner, bl.a. gennem de amtslige alkohol- og narkotikakonsulenter og SSP-samarbejdet. Denne generelle indsats bidrager også til forebyggelse af snifning.

Den narkotikaforebyggende indsats bliver særligt løftet i disse år gennem modelkommuneprojektet "Narkoen ud af byen", hvor der bliver udviklet metoder, tværgående samarbejde og nye materialer i et samarbejde mellem Sundhedsstyrelsen og de 14 modelkommuner landet over. De udviklede materialer kommer hele landet til gode. Som eksempel kan nævnes den publikation om forebyggelsesmetoder på rusmiddelområdet, Sundhedsstyrelsen har udgivet i forbindelse med projektet.

Snifning af lighter gas, andre gasser og organiske opløsningsmidler udgør ifølge Sundhedsstyrelsen en særlig problemstilling, fordi det her drejer sig om midler, der er alment udbredte til nytteformål, og som derfor ikke kan reguleres via narkotikalovgivningen. Sundhedsstyrelsens specifikke anbefalinger omkring forebyggelse af snifning bygger netop på den kendsgerning, at disse stoffer er let tilgængelige – og at det derfor er væsentligt at forebygge via information, men vel at mærke uden at skabe utilsigtet reklameeffekt. Derfor anbefaler styrelsen, at snifning forebygges lokalt, når episoder opstår, og med involvering af den relevante gruppe unge, deres forældre og andre relevante voksne. Det er styrelsens indtryk, baseret på drøftelser med amtslige og kommunale misbrugskonsulenter, at denne type indsats, der ofte forestås af SSP-samarbejdet, i mange tilfælde får stoppet episoder med misbrug af snifning i lokalområdet.

Sundhedsstyrelsen anbefaler, at arbejdet fokuseres på hurtig og effektiv indsats, når problemet findes i et lokalområde, idet en generel information om problemstillingen også synliggør og i den forstand "reklamerer" for, denne mulighed for misbrug. Styrelsen har til dette brug udarbejdet en pjece til forældre, som lokale aktører kan benytte.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens oplysninger og mener ikke, at man kan konkludere, at der hidtil er gjort for lidt i forhold til den forebyggende indsats. Jeg skal dog understrege, at det løbende overvejes, hvorledes den forebyggende indsats kan fastholdes og udbygges, og hvilke nye initiativer der bør iværksættes. Tilsætning af lugtstoffer til lighter gas er imidlertid ikke måden, hvorpå vi kan komme unges snifning til livs, jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 5235.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. juni 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-14320-132
Sagsbeh.: msb

Besvarelse af spørgsmål nr. S 5235, som MF Karin Nødgaard (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. maj 2006

Spørgsmål S 5235:

"Hvorledes forholder ministeren sig til, at en specialkonsulent i Sundhedsstyrelsen i BT den 2. marts 2006 udtaler, at det ikke er en forebyggelsesmæssig løsning at tilsætte et ildelugtende stof til lightergas, og at det bare vil skubbe misbrugerne ud i at sniffe andre ting, når ministeren tidligere har nævnt, at det forebyggende arbejde og oplysningskampagner er meget væsentlige og vejen til at forhindre unge i at sniffe lightergas, og er det ikke ministerens holdning, at ethvert lille skridt fremad er et skridt i den rigtige retning?"

Svar:

Hvad angår muligheden for at regulere eksperimenter med snifning ved at tilsætte lugtstoffer til lightergas, er det fortsat Sundhedsstyrelsens vurdering, at dette sandsynligvis ikke vil nedsætte antallet af unge, der eksperimenterer med snifning, men blot vil føre til brug af andre let tilgængelige midler, fx lim eller hårlak, der er mindst lige så sundhedsskadelige. Ifølge styrelsen er det i øvrigt ikke givet, at en ubehagelig lugt vil virke tilstrækkeligt afskrækkende på brugerne. Unge, der eksperimenterer med hallucinogene planter, fx svampe, indtager eksempelvis disse på trods af grim smag, kvalme og lignende ubehag.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at Sikkerhedsstyrelsen den 16. juni 2006 har meddelt, at der endnu ikke er eksempler på, at det teknisk set er lykkedes at tilsætte lightergas et ildelugtende stof. Sikkerhedsstyrelsen er bekendt med, at der i England er foretaget forsøg med tilsætning af lugtstoffer til lightergas, men gassen var sundhedsskadelig og derfor ikke anvendelig til formålet.

Jeg må på den baggrund fastholde, at der ikke findes nemme og hurtige løsninger, som kan forhindre unge i at sniffe lightergas, og at tilsætning af lugtstoffer til lightergas ikke er måden, hvorpå vi kan komme unges snifning til livs.

Jeg er således fortsat af den opfattelse, at vejen frem er information. Der er lokalt gode erfaringer med at standse snifning ved en forebyggende informationsindsats over for de involverede unge, deres forældre, institutioner og i SSP-samarbejdet.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. juni 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-14320-133
Sagsbeh.: msb

Besvarelse af spørgsmål nr. S 5237, som MF Karin Nødgaard (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. maj 2006

Spørgsmål S 5237:

"Idet ministeren udtaler i BT den 1. marts 2006, at ministeren ikke har ansvaret for produktregulering og dermed kaster ansvaret over i Økonomi- og Erhvervsministeriet for så vidt angår spørgsmålet om at tilsætte et ildelugtende stof til lightergas for at forhindre det attraktive i at erhverve sig lightergasflasker til snifning, mener ministeren da ikke, at ministeren har en forpligtelse til at påtage sig et sundhedsfagligt ansvar, når der jævnligt i pressen kan læses og høres om alvorlige ulykker og dødsfald blandt danske unge mennesker?"

Svar:

Jeg påtager mig til fulde et medansvar for den forebyggende indsats over for unges misbrug, herunder unges snifning af lightergas, og kan i den forbindelse henvise til de iværksatte tiltag, som er omtalt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 5233.

Problemet med unges snifning skal først og fremmest takles gennem en konsekvent og vedholdende forebyggelsesindsats, hvor stat, amtskommuner og kommuner samt forældrene, skolerne, foreningslivet og festmiljøet hver især og i fællesskab spiller en væsentlig rolle. Indsatsen skal med henblik på at fremme en dialog med de unge være forankret i lokalsamfundet, hvor de forskellige aktørers bidrag skal være koordineret.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. juni 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-14320-134
Sagsbeh.: msb

Besvarelse af spørgsmål nr. S 5238, som MF Karin Nødgaard (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. maj 2006**Spørgsmål S 5238:**

"Idet ministeren i spørgetimen den 28. februar 2006 tilkendegav, at ministeren ikke umiddelbart kunne overskue rationalet i, at der tilføjes små lighter-gasflasker et ildelugtende stof for at forhindre unge i at sniffe, men at ministeren gerne ville vende tilbage hertil efter at have undersøgt det nærmere via en forespørgsel til Sundhedsstyrelsen vil ministeren så oplyse, hvad der er kommet ud af denne undersøgelse?"

Svar:

Jeg kan henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 5235.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. juni 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-14320-135
Sagsbeh.: msb

Besvarelse af spørgsmål nr. S 5240, som MF Karin Nødgaard (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. maj 2006

Spørgsmål S 5240:

"Idet ministeren i et svar til MF Tove Videbæk den 9. april 2003 udtaler, at der tidligt bør tages hånd om de unge, som har misbrugsproblemer af den ene eller anden art og tilrettelægges en forebyggende indsats og gribes ind, når problemerne viser sig, hvorledes synes ministeren så dette forløb har været de seneste godt tre år, når det er en kendsgerning, at 8 pct. af 9. klasses elever prøver at sniffe, og at der det seneste år er sket flere alvorlige ulykker og dødsfald forårsaget af snifning, samt at det er børn helt ned til 10-12 års alderen, der sniffer lighergas?"

Svar:

Det er ifølge Sundhedsstyrelsen altid vanskeligt at fastslå, om forebyggelsesindsatsen har været helt tilstrækkelig. En ung, der kommer galt af sted med snifning, er altid en ung for meget. Men der er mange faktorer, der har indflydelse på unges eksperimenter med rusmidler, herunder udbudet, sociale forhold, moder i ungdomskulturen samt familiernes holdning, og der er ikke dokumentation for, at nogen form for forebyggelse virker fuldstændig. Udbredelsen af snifning i Danmark ligger lidt under gennemsnittet i Europa på 10 %. I Danmark er det ca. 8 % af unge på 9. klassetrin, der nogensinde har prøvet at sniffe, og de fleste af disse kun enkelte gange. Den lille del af de unge, der sniffer mere vedvarende, har ifølge Sundhedsstyrelsen brug for særlig hjælp og støtte, og dette er endnu en grund til, at det er den lokale indsats, der skal være den bærende på dette felt.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens opfattelse.